

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.
Enric ANGLADA FORS
Jacques RICHIARDI
Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL

Andorra la Vella, vint-i-sis d'abril del dos mil disset.

VIST en judici oral i públic pel Molt Il·lustre Tribunal de Corts, la causa núm. 6000011/2015 seguida pels presumptes delictes majors de violació de secret professional, apropiació indeguda en quantia superior a 6.000 euros i administració deslleial, contra M. V. P., nascut el dia 21 d'octubre de 1974, fill de Ramon i de Josepa, de nacionalitat andorrana, és part acusadora el Ministeri Fiscal representat pel Sr. Alfons ALBERCA SANVICENS, essent ponent i redactora de la sentència la magistrada Sra. Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL.

RESULTANT PRIMER : Són fets provats i així es declara, que en data 19 de febrer del 2014 s'incoà sumari contra M. V. P., havent-se iniciat les actuacions subsegüent a la denúncia i posterior querella, interposades respectivament en data 10 i 23 de

febrer del 2012, pels Srs. J. R. N. i R. B. B., en la seva qualitat d'apoderats mancomunats del Sr. E. U. V., únic beneficiari i membre director de la fundació d'interès privat F. T. .

En data 25 d'abril del 2014 es dictà aute de processament contra M. V. P. per uns presumptes delictes majors de violació de secret professional i administració deslleial, decretant-se la seva llibertat provisional .

Per Aute de data 5 de setembre del 2014, s'amplià dit processament, declarant-se a l'entitat MORABANC com a responsable civil subsidiària .

Per escrit de data 31 d'octubre del 2014, la representació lletrada dels querellants renuncià a les actuacions penals i civils iniciades *“Atès que la F. T. ja ha pogut disposar lliurement dels fons i actius financers i monetaris obrant en el seu compte obert prop de l'entitat MORA BANC GRUP, S.A.. Que a més, ja han estat liquidats i cancel·lats els comptes a nom de la F. T. i D. E. U. V. prop de Morabanc. I que després de l'examen de l'expedient i de les explicacions donades, el motiu i actuació que hauria mogut al Sr. M. V. P. hauria estat una qüestió d'interpretació envers la protecció dels interessos del Sr. E. U. V. i de la F. T.,”* sol·licitant l'arxiu de les actuacions .

RESULTANT SEGON : En el seu escrit de qualificació provisional, el Ministeri Fiscal única part acusadora en el procediment exposa que :

“En data 30 d'octubre de 2003, E. U. V., client de l'entitat bancària MORA BANC d'ençà el mateix any 2003, assessorat per representants de l'esmentada entitat bancària i amb la seva intermediació, constituí la Fundació d'interès privat panamenya “F. T.”, quin Consell d'Administració estava format per la persona jurídica I. T, SA, representada únicament pel mateix E. U. V., disposant ensems d'un Consell Substitut format en un inici per la

seva germana E. U. V., la seva persona de referència a l'entitat bancària, A. M. R. i Mossèn R. R. S..

Una volta constituïda la Fundació s'obrí durant l'any 2003, un compte sota la seva titularitat a la mateixa entitat bancària MORA BANC, al qual es transferiren tots els actius que E. U. V. disposava en la dita entitat bancària, passant a ser aquest, d'acord amb l'Acta Fundacional i el Reglament de la Fundació, l'únic beneficiari i veritable drethavent dels mateixos, podent en conseqüència, disposar i administrar els béns de la Fundació sense cap tipus de limitació, així com nomenar i remoure els membres del Consell i els seus substituïts.

En data 27 de gener de 2004, a través de la mateixa entitat bancària MORA BANC, es modificà la composició del Consell Substitut i passà a estar format per E. U. V., Mossèn R. R. S. i Banc Internacional-Banca Mora.

En data 18 d'octubre de 2006, E. U. V. atorgà poders especials a favor del seu secretari personal, J. M. C. D., als efectes de què pogués recavar informació sobre la gestió del compte, així com les despeses i comissions imputades al mateix per l'entitat bancària MORA BANC. Tot i que J. M. C. D. sol·licità aquesta informació en diferents ocasions, tant de forma verbal com escrita, mai no li va ser facilitada per l'entitat bancària MORA BANC, malgrat empleats seus i, concretament, el processat M. V. P., nascut en data 21 d'octubre de 1974, de nacionalitat andorrana i sense antecedents penals, es desplaçaren en diferents ocasions a Castelló, on residia E. U. V. i als efectes de dur-li els reintegraments en efectiu que el mateix sol·licitava i extractes de les inversions.

Durant els mesos de juny i agost de 2009, el processat M. V. P. es reuní a Andorra amb E. U. V. i un dels seus nebots, J. R. N., els quals demanaren al processat M. V. P. els originals de la documentació fundacional, la qual no els fou mai lliurada, tot manifestant també E. U. V. en el transcurs de les reunions

mantingudes amb el processat M. V. P. la seva voluntat de canviar la composició del Consell Substitut, remonent a l'entitat bancària i a mossèn R. R. S., nomenant al seu torn als seus nebots.

En seguiment de la reunió anterior, en data 7 de setembre de 2009, E. U. V. donà instruccions escrites per carta notarial i postil·lada a la societat G., societat panamenya que s'encarregava de les gestions de la F. T., en el sentit de revocar a les persones i entitats que fins a la data eren membres del Consell Substitut de la Fundació, i nomenant com a membres del mateix, a la seva germana E. U. V., i als seus nebots polítics, J. R. N. i R. B. B..

En data 21 de setembre de 2009, E. U. V. atorgà poders notariais generals de disposició i administració a favor dels seus nebots polítics, J. R. N. i R. B. B., i de la seva germana E. U. V., que els presentaren a l'entitat bancària MORA BANC, tot acusant la seva recepció, entre altres, el processat M. V. P. qui, en data 15 de desembre de 2009 i, sense rebre cap instrucció d'E. U. V. en aquest sentit i en la seva qualitat de Secretari del Consell d'Administració i Director de l'Àrea Jurídica de Mora Banc, condicionà la revocació i nomenament ordenats per E. U. V., a la seva mort i a l'eventual existència de disposicions de darrera voluntat del mateix E. U. V..

Aquesta situació originada pel processat M. V. P. provocà que els apoderats J. R. N., R. B. B. i E. U. V., no poguessin inscriure els canvis estatutaris a través de l'entitat bancària MORA BANC tal i com s'havia fet fins a la data, havent-ho hagut de fer el propi Enrique E. U. V. en data 21 de juliol de 2011 directament amb un notari panameny.

En data 5 de desembre de 2011, la F. T. adoptà un Reglament pel que es disposà que a la mort d'E. U. V., la beneficiària dels béns seria la seva germana E. U. V. i a la mort d'aquesta els seus nebots, M. E. C. (esposa J. R. N.), H. C., M. T. M. (esposa R. B. B.) i M. V. M..

Igualment, durant el mes de desembre de 2011, J. R. N. i R. B. B. sol·licitaren, tal i com ja havien fet anteriorment i sense cap impediment per part de l'entitat bancària MORA BANC, un reintegrament de 9.000 € i una transferència de 40.000 €, negant-se el processat M. V. P. a complir aquestes instruccions, donant-los únicament l'import de 36.000 € en efectiu, tot pretenent convèncer-los de què signessin un document conforme aquesta seria la quantia màxima de la que podrien disposar anyalment.

En dates 12 de desembre de 2011 i 3 de gener de 2012, l'entitat MORA BANC, mitjançant una carta signada pel processat M. V. P. i A. E. M., comunicà a J. R. N. i R. B. B. la seva negativa a donar validesa jurídica al contingut de l'Acta de la reunió celebrada en data 21 de juliol de 2011, protocol·litzada notarialment i dels acords protocol·litzats a Panamà, tot exigint a l'ensem que tot acte d'administració anés acompanyat d'un informe emès per un metge de reconegut prestigi i que acredités la capacitat d'obrar d'E. U. V., informant a més als apoderats que els havers quedaven consignats fins que s'acredités la capacitat d'E. U. V. a satisfacció del propi banc, sense que la referida consignació consistís realment en un dipòsit sota control d'autoritat pública, sinó únicament en una retenció dels actius per la pròpia entitat bancària MORA BANC.

En data 4 de gener de 2012, E. U. V. ordenà a MORA BANC, mitjançant carta protocol·litzada notarialment, el traspàs de la totalitat dels saldos i valors de la F. T. a l'entitat CRÈDIT ANDORRÀ. Nogensmenys, el processat M. V. P. ordenà no complir amb les dites instruccions expressess d'E. U. V., mantenint el bloqueig dels havers de la F. T. en possessió de MORA BANC, insistint en data 30 de gener de 2012 E. U. V., mitjançant requeriment notarial, en què l'entitat bancària MORA BANC donés compliment a les seves instruccions anteriors i se li lliurés tota la documentació bancària relacionada amb la F. T., mantenint la seva negativa a donar compliment a l'ordenat per E. U. V. el processat M. V. P..

En data 7 de febrer de 2012, el processat M. V. P. i S. V. R., en tant que responsable de l'assessoria jurídica de MORA BANC el primer i com a lletrat de la mateixa el segon, presentaren davant de la jurisdicció civil escrit tot manifestant que es tingués per consignada judicialment la totalitat dels saldos de la F. T., sense però transferir els ròssecs resultants a disposició de l'INAF, motius pels quals en data 22 de febrer de 2012 s'arxivà el referit expedient de jurisdicció voluntària en no haver-se materialitzat una custòdia de les quanties per part de l'Administració de Justícia i no tractar-se en conseqüència d'una veritable consignació d'havers que es mantenien sota el control i dipòsit de l'entitat bancària MORA BANC de forma real i a mode de retenció injustificada.

En data 29 de setembre de 2013 morí E. U. V..

Que donat que el processat M. V. P. era el Secretari del Consell d'Administració i el Director de l'Àrea Jurídica de l'entitat bancària MORA BANC, d'ençà el mes de desembre de 2009 aquest informà dels esdeveniments relatius a E. U. V. al Consell Executiu i al Consell d'Administració del banc, els quals delegaren en el processat M. V. P. la gestió de la situació respecte a E. U. V., recomanant-li d'actuar amb prudència i tota vegada que era el màxim responsable de l'entitat bancària en qüestions jurídiques, era en conseqüència la persona responsable de decidir la posició de l'entitat bancària respecte als nous apoderaments atorgats pel client i les actuacions a dur respecte del mateix.

Malgrat l'anterior, el processat M. V. P. es limità a obstaculitzar l'execució de les ordres donades per E. U. V., en perjudici de la F. T. i en benefici únicament de l'entitat bancària MORA BANC per la que el processat M. V. P. treballava, als efectes d'evitar, en primer lloc, que els apoderats apartessin a l'entitat bancària de la gestió del compte de la F. T., i, en segon lloc, a fi d'evitar perdre el control i dipòsit sobre el patrimoni de la mateixa, que va arribar a ascendir a sumes superiors als 70.000.000 d'euros.

Efectivament, l'examen de l'evolució de la posició del compte de la F. T. presentava les següents dades:

<i>Data</i>	<i>Ròssec</i>	<i>Comissió gestió anyal</i>
<i>MORA BANC</i>		
<i>29/12/2007</i>	<i>69.758.731,71 euros</i>	<i>(2007) 232.018 euros</i>
<i>30/12/2008</i>	<i>53.684.229,10 euros</i>	<i>(2008) 180.407 euros</i>
<i>31/12/2009</i>	<i>58.943.577,07 euros</i>	<i>(2009) 156.920 euros</i>
<i>30/12/2010</i>	<i>58.617.200,21 euros</i>	<i>(2010) 168.466 euros</i>
<i>30/12/2011</i>	<i>54.902.990,84 euros</i>	<i>(2011) 168.680 euros</i>
<i>30/03/2012</i>	<i>56.504.464,36 euros</i>	<i>(2012) 39.772 euros</i>

Tanmateix, el processat M. V. P. informà a Mossèn R. R. S. i a Mossèn R. S., malgrat ser ambdós aliens a la F. T., tant de la seva existència com del seu gran patrimoni, i els arribà a facilitar via e-mail, dues cartes intercanviades entre l'entitat bancària MORA BANC i E. U. V. i els seus nebots, on consten les numeracions dels comptes bancaris numerats de titularitat de la F. T., així com el fet de ser-ne beneficiari E. U. V..

Igualment, el processat M. V. P. posà en contacte a Mossèn R. R. S. amb el despatx d'advocats C.de Barcelona, facilitant ensem la integralitat de les anteriors dades bancàries i de relació entre Enrique E. U. V. i la F. T. al lletrat M. C. M., presentant aquest en data 5 de març de 2.012 en nom de Mossèn R. R. S. querella criminal contra E. U. V., J. R. N. i R. B. B. per davant del Jutjat d'Instrucció núm. 1 de Castelló (Espanya) pels presumptes delictes de coaccions, extorsió, apropiació indeguda, falsedat en document i maltractaments dels quals seria víctima E. U. V., havent-se dictat Aute de sobreseïment provisional en data 20 de setembre de 2.013 al no restar degudament justificada la perpetració dels delictes, resolució que fou confirmada mitjançant Aute de data 13 de novembre de 2.013 en desestimar-se el recurs de reforma interposat per la representació de R. R. S..”

Qualifica el Ministeri Fiscal els fets per ell exposats, com essent constitutius d'uns delictes majors de VIOLACIÓ DE SECRET PROFESSIONAL, APROPIACIÓ INDEGUDA EN QUANTIA SUPERIOR A 6.000 EUROS i ADMINISTRACIÓ DESLLEIAL tipificats respectivament als articles 191, 213 i 215 del Codi Penal i considerant-ne el processat responsable en concepte d'autor, no concorrent circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, demana que se li imposi una pena de TRES ANYS DE PRESÓ, MULTA en la quantia de CINQUANTA MIL (50.000) EUROS i INHABILITACIÓ PER A L'EXERCICI DE L'OFICI D'ADMINISTRACIÓ DE PATRIMONIS ALIENS I L'ACTIVITAT BANCÀRIA PER UN PERÍODE DE CINC ANYS, així com el pagament de les despeses processals causades, no havent-hi lloc a exigir responsabilitat civil.

Així mateix, en el mateix escrit, el Ministeri Fiscal sol·licita l'obertura del judici oral de la causa i proposa les proves de les que pretén valer-se.

RESULTANT TERCER . En el seu escrit de qualificació provisional, el lletrat Sr. Jesús JIMENEZ NAUDI, actuant en la seva qualitat d'advocat defensor del processat M. V. P. no es mostra d'acord ni amb l'exposició de fets ni amb la qualificació jurídica efectuada pel Ministeri Fiscal.

Indica que : *“Ja en el primer paràgraf de la seva qualificació, el Ministeri Fiscal afirma que el Sr. E. U. V. (que era professional de les finances) constituí la fundació “assessorat” per representants de l'entitat, el que no és cert, com tampoc ho és que mitjançant el banc es constituís ja que la va constituir el despatx N..”*

Afegeix que *“La modificació del Consell tingué per objecte precisar que un membre del mateix seria un representant de Banca Mora i que hi hauria Mossén R. i/o la parròquia de Canillo”.*

Nega que J. M. C. D. (a qui el seu defensat no coneix) hagi sol·licitat una informació que des d'un bon principi tenia E. U. V., indicant que el seu defensat es va desplaçar únicament en una sola ocasió a Castelló (amb el Sr. S.) i no pas als efectes de dur-li reintegraments. El seu defensat és advocat del banc i és en aquesta qualitat que es desplaça.

Manifesta que *“tampoc no és cert que el seu defensat es reunís a Andorra amb E. U. V. i J. R. N. ni tampoc que li demanés E. U. V. una còpia (que ja tenia). J. R. N. no la tenia però no li va demanar al seu representat. I en cap cas el Sr. E. U. V. va manifestar cap voluntat de remoure el consell. Al contrari, segons li han explicat els Srs. S. i V. a la reunió del 18 d'agost de 2009, l'únic canvi que va manifestar fou que els diners es distribuïssin també als infants de Castelló, no només als d'Aina. Sembla que després van anar a dinar tots junts, el que demostra que no hi havia cap tensió.*

Que efectivament, el 7 de setembre, molt pocs dies després del dinar (on no hi havia hagut cap canvi, encara que ja apareguessin certs indicis de demència senil) el Sr. E. U. V. canvia radicalment les seves disposicions. És precisament aquest fet el que va estranyar a tota BANCA MORA i es va sospitar la intervenció i la captació de voluntat per part dels nebots.

Per això des de llavors, la única necessitat que es tenia era confirmar personalment que aquesta fos la voluntat del Sr. E. U. V.. I és a partir d'aquest moment quan el Sr. E. U. V., que sempre havia fet qualsevol gestió personalment, desapareix i actua per mitjà de representants, els seus nebots que, a més, pretenen variar la operativa dels reintegraments que sempre havia estat de quantitats que oscil·laven entre els 6.000 a 9.000 €. Per això esdevé necessari parlar i veure al Sr. E. U. V., cosa que no es permet en cap moment a partir de llavors. I és que el Sr. E. U. V. va morir, dement senil, el 29 de setembre de 2013, demència que ja se li havia constatat més d'un any abans.

Nega per tant que el seu defensat actués mogut per la intenció de impedir que es traslladessin els diners de l'entitat bancària o que se l'apartés de la gestió.

I per això, quan s'ordenà el traspàs, creient que la voluntat del Sr. E. U. V. no era la que constava en les instruccions de la carta de 4 de gener (arribada al banc el 9 de gener) per les raons abans exposades, es procedí a fer l'escrit demanant l'auxili judicial posant de manifest la problemàtica sorgida. La única voluntat del banc fou preservar la voluntat i els interessos del Sr. E. U. V. i la Fundació.

Finalment, nega haver lliurat "la integralitat de les anteriors dades bancàries" i per tant nega haver comès cap revelació de secret. Un senzill anàlisi de la documentació lliurada permet veure que el que afirma el Fiscal no és així."

Entén doncs que els fets no són constitutius de cap delictes i demana l'absolució del seu defensat.

RESULTANT QUART . En l'acte de la vista oral i prèvia la pràctica de les proves proposades per les parts, el Ministeri Fiscal modifica la seva qualificació provisional.

Exposa que el "iter" de la relació exposada al seu escrit de qualificació és correcte, però de la prova practicada en el decurs de la vista oral, n'ha aparegut que M. V. P. havia informat de la situació al Consell d'Administració de l'entitat bancària per compte de la qual presta els seus serveis, i els seus membres li havien donat instruccions al respecte de com actuar.

Igualment, ha aparegut que una volta formulada la denúncia a la Fiscalia, el processat va perdre el domini del fet i ja no es va encarregar de la gestió dels actius del Sr. E. U. V., ni és ell qui va decidir si s'entregaven o es traslladaven a una o altra entitat.

Altrament, posa de relleu que els testimonis B. i J. R. N. no han comparegut a l'acte de la vista oral i tampoc la resta de familiars ni el metge tractant ni el Notari, la declaració de quals havia proposat com a prova; ensems, els nebots de E. U. V. han fet arribar un escrit on parlen únicament d'un malentès i d'un d'excés de zel per part de l'entitat bancària.

En quan a la documentació rebuda per Mossén R., aquest ha declarat que no contenia informació bancària, M. V. P. ha negat així mateix haver-la lliurat i els empleats del banc han confirmat que aquest darrer els prohibí expressament lliurar-la, com ho ha confirmat també l'Advocat que portava el cas a Espanya que ha declarat no haver-ne disposat mai.

Així, concloent el Ministeri Fiscal a una manca de prova en quant a l'ànim del processat i a una manca de domini del fet, no formula acusació contra M. V. P. .

RESULTANT CINQUÈ . La defensa del processat agraeix la retirada d'acusació del Ministeri Fiscal. Reitera que mai ha estat en el ànim del seu defensat afavorir-se personalment ni afavorir al banc, sinó que només adoptà, seguint l'encàrrec de la Direcció del banc, unes mesures de prudència en les estructures de control de la fundació que potser poden ser considerades com un excés de zel, però en cap cas són constitutives de delictes, procedint l'absolució del seu defensat.

CONSIDERANT PRIMER : En matèria penal, el nostre ordenament és essencialment acusatori, i quan desapareix la pretensió punitiva per part del Ministeri Fiscal, única part acusadora, queda extingida l'acció penal, alliberant als acusats fins aleshores de tota responsabilitat.

Que en el present cas, el Ministeri Fiscal no ha formulat acusació contra M. V. P., el que en comporta l'absolució, quedant sense efecte l'acte de processament i quantes mesures cautelars s'hagin pogut prendre contra el mateix.

CONSIDERANT SEGON : Donada l'absolució del processat, procedeix declarar d'ofici les despeses processals causades, de conformitat amb el que disposen els articles 174, 175.1 i aquest mateix precepte "in fine", en relació amb l'article 181.3, tots ells del Codi de Procediment Penal.

VIST les disposicions legals aplicables al present cas, el Molt Il·lustre Tribunal de Corts,

F A L L E M : que hem d'absoldre i absolem el processat M. V. P. dels delictes majors de violació de secret professional, apropiació indeguda en quantia superior a 6.000 euros i administració deslleial, pels que venia acusat, deixant sense efecte l'aute de processament i quantes mesures cautelars s'haguessin pres contra el mateix, declarant d'ofici les despeses processals causades.

Contra aquesta resolució es pot interposar recurs d'apel·lació per davant d'aquest Tribunal en el termini de 15 dies següents a la notificació, de conformitat amb el què disposen els articles 195 i 199 del Codi de Procediment Penal .

Així per aquesta nostra sentència jutjant, ho pronunciem, manem i signem.